

[Johan Philipsen.]

dér mødt politiske betingelser. Forslaget betyder altså ekspropriation, i øvrigt også af ejendomme, der ejes af de stater, vi har betydelige samhandelstraktater med: BP er f. eks. for over halvdelens vedkommende ejet af den engelske stat, og for det norske selskab, der i øjeblikket ekspanderer i Danmark, gælder, at det er den norske stat, som ejer halvdel af aktiekapitalen. Jeg ved ikke, hvorledes vore venner vil opfatte dette spørgsmål; det synes jeg også forslagsstillerne skulle have sagt en smule om.

Jeg kan kun konkludere, at venstre er imod af mange og af gode grunde.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Der er én ting, der er helt sikker, hvis folketinget vedtager kommunisternes forslag, og det er, at Danmarks energiproblemer ikke bliver løst. Derfor er forslaget titel, som også tidligere ordførere har været inde på, helt misvisende, som om man løste ét eneste problem ved at lade handelsministeriet overtage importen, oplagringen, distributionen osv. af brændselsstoffer og andre former for energi. Det er helt virkelighedsfjernt, når forslagsstillerne i bemærkningerne anfører, at man skulle kunne, som der står, »... undgå olie- og energikrise« ved den foreslåede nationalisering.

Danmarks energiproblem er et ressourceproblem, et prisproblem og ikke et problem, der er affødt af ejerforholdene ved energiproduktionen. Tværtimod betyder den ret store spredning i import-, produktions- og distributionsaktiviteter på en række forskellige producenter, importører og distributører en relativt større forsyningsikkerhed end den, der kunne opnås, hvis alle disse aktiviteter var samlet ét sted. Dertil kommer, at det uden overdrivelse nok tør siges, at de danske private producenter, importører, distributører, der i vidt omfang arbejder under konkurrencevilkår, har vist sig noget mere dygtige og effektive end f. eks. Dansk Olie & Naturgas A/S, der ejes af staten.

Fremskridtspartiet må afvise forslaget. Vi synes, det er et dårligt forslag, og vi synes i virkeligheden ikke blot, det er dårligt, vi synes også, det er helt uegnet som grundlag for en udbytterig og reel drøftelse.

Lone Dybkjær (RV):

Hvis vi på denne måde kunne løse vores energiproblemer, var forslaget vel en overve-

jelse værd, men det tror vi ikke vi kan, og det radikale venstre går derfor imod det.

Gert Petersen (SF):

Forslaget svarer jo, som det også er blevet sagt, til et forslag, som det kommunistiske parti fremsatte i december 1973, og jeg kan da med det samme sige, at selv om hr. Morten Lange var SFs ordfører dengang og det altså nu er undertegnede, der er SFs ordfører, er vores stilling uforandret, hvilket viser på den ene side, at SF på en lang række områder fastholder sin linje, selv om det modsatte påstås hist og her, og på den anden side, at selv om hr. Morten Lange og jeg er aldeles uenige om atomkraft, hvilket hr. Ninn-Hansen for nylig opdagede – man gør jo opdagelser nu og da – så er der her en sag, som vi er enige om.

Forslaget er udtryk for ønsket om at skabe en situation, som jeg også mener vil være den rigtige, nemlig den, at det danske folk selv ejer, råder over og administrerer energimængderne her i landet. Det synes jeg er en rigtig målsætning. Spørgsmålet er bare, hvordan man når frem til dette mål. Her mener forslagsstillerne, at det kan gøres i en håndvending ved, at den danske stat overtager alle energimængder, raffinaderier, leveringsordrer, hele distributionsnettet osv. Jeg tror, at en sådan fremgangsmåde, hvis den blev vedtaget i dette ting, ville føre til så omfattende konflikter med olieselskaber, at vi ville risikere at komme fra asken og i ilden eller i hvert fald fra den ene slags aske til den anden, nemlig at blive afhængige af andre olieselskaber, som måske nok ikke har de samme profitmotiver af kapitalistisk karakter, men som så sandelig har de samme motiver i retning af at tjene så meget som muligt, som de vestlige olieselskaber har. Jeg vil godt minde om, at Finland f. eks., som har langtidskontrakt med Sovjetunionen, så sandelig også har måttet mærke, at der er oliekrise, oliepristigninger og al den slags ting.

Jeg vil altså mene, at gennemførelsen af forslaget, sådan som det foreligger her, ville få nogle ganske alvorlige forsyningskonsekvenser, som ikke ville gøre dem, der gennemførte forslaget, særlig populære. Nu kan man jo være nogenlunde sikker på, at det ikke bliver gennemført i denne omgang.

Vi mener inden for socialistisk folkeparti, at man skal gå en anden vej for at nå frem til den målsætning, der er beskrevet her, nemlig at